

MARTA JEDLICZKO

Kobieta

nie kocha

nigdy

Kobieta nie kocha nigdy

OŚRODEK
BRAMA
GRODZKA

TEATR NN

Biblioteka „Scriptores Scholarum”
Arkusze poetyckie
tom 1

seria pod redakcją Sławomira J. Żurka

Marta Jedliczko

Kobieta nie kocha nigdy

Ośrodek „Brama Grodzka – Teatr NN”

Norbertinum

Lublin 1998

© Copyright by Marta Jedliczko, 1998

Projekt okładki
Adrian Lesiakowski

Opracowanie redakcyjne
Wojciech Kruszewski

ISBN for Ośrodek „Brama Grodzka – Teatr NN”
83-905358-3-1

ISBN for Wydawnictwo „Norbertinum”
83-86837-78-0

sto siedemdziesiąty ósmy tytuł *Norbertinum*

Ośrodek „Brama Grodzka – Teatr NN”
ul. Grodzka 20, 20-112 Lublin
tel. (0-81) 532 58 67, fax (0-81) 534 61 10
oraz

NORBERTINUM Sp. z o.o.
Wydawnictwo-Drukarnia-Księgarnia
ul. Księżycowa 12-13, 20-060 Lublin
tel./fax (0-81) 533 38 95

Skład
Bogusław Barszcz

Koniec niewinności

przyjdź do mnie od strony słońca
przyjdź choć jestem wstydem

zmać wirami moją przejrzystość
zmać łomotem krwi
zgodzę się

zgodzę się choćby miało boleć
jak sypanie soli na otwarte rany

chcę w taki pejzaż utraty
gdzie obłąd jest prawem
gdzie rzeczy się sprawdza dotykiem
rozkosz wszechobecna aż do zachwytu

przyjdź do mnie od strony słońca
ze wstydu mnie rozbierz z niewiedzeń
we śnie migdałowym przyjdź do mnie
zrób ze mnie kobietę

Irka

* * *

nie bój się dotknij
nikt mnie nie dotykał od początku świata
od początku świata
zagadywałam w sobie to szaleństwo zmysłów
zasypywałam ten żar
ale już czas
więc dotknij
zbudź onieśmielony klasztor ciała
niech alkohol w głowie zaszumi
w żyłach wieczność
w staromodnej kawiarni
w obcym mieście
dam się namówić na taką rozkosz
dam się namówić
na śmierć

nie wyczuwam twego dotyku
pod powierzchnią
kiedy szukasz kobiety
ale to jeszcze nie ból
nie wyczuwam także twoich powrotów
choć skóra z trudem oddycha
lepka od złudzeń
rozrywana jak różańce monottonnych zdarzeń
ale i to jeszcze nie ból
lecz kiedy twoje oddalenie
nagle zamyka się i krąży
włosy odwijają się wplecione w gorączkę snu
i pogardzamy sobą
bo pomieszały się w nas wrażenia

Przed ucztą

zbliż się o zbliż się ukochany
smutki twoje uciszę
nic już nie zaboli
nad rzekę biegnijmy miły mój nad rzekę
w wodzie po kolana
okrążę cię siedem razy
ty się zachwycisz
ja cię skaleczę drżącym pocałunkiem
i popłynie wtedy wino
dużo wina
uniesiesz się
ja śmiechem cię zabiję
umrą w palcach pokrwawione kwiaty
a kiedy deszcz rodzyneków na nas spadnie
i migdałów
sama noc z przejęciem celebrować będzie
nasze święto

* * *

a gdy już się przy księżycu rozradujesz
włosów moich blaskiem
na ucho zaśpiewam ci piosenkę
a kiedy krew jak wino uderzy do głowy
położymy się w wysokiej trawie
będziemy jeść kradzione
zielone jeszcze jabłka
a kiedy się po trawie wygniecionej
perły rozsypią poplamione krwią
wpuszczę cię bez słowa
bez słowa cię wpuszczę
w maliny
patrz na mnie kochany
napatrz się póki jeszcze jestem
potem będzie ci żal
potem zostanie ci tylko
roześmiana różowa podwiązka

* * *

nocą przyjdź do mnie
nocą opada zasłona moralna
nocą widać najprawdziwszą twarz

jak wąż jestem nocą
powabna jadem palącego piękna
chciwa jak kochanka
zaborcza jak śmierć

nocą przyjdź do mnie
a rozkosz nas porwie uniesie ku gwiazdom
wysoko wysoko
jeszcze wyżej

nocą przyjdź do mnie
w biały dzień wszystko znika

w biały dzień jestem tylko
smutną dziewczyną z prowincji

Obiecanka

będziemy się kochać dzisiaj
dlatego napij się ze mną
napoju takiego nie piłeś przecież
od lat

zobaczysz jak w jednej chwili
pijanych szaleństwo pojedna
na łąki nas poprowadzi
gdzie w deszczu różowym rozpięta sukienka
i dowód miłosny

na niby się kochać będziemy
więc chociaż upij się ze mną
nigdy się tak nie kochałeś
a i napoju takiego nie piłeś miły
od lat

podobasz mi się moja pani
już by lepiej pan usta makiem zasypał
pan mnie gładkimi nie zwiedzisz słówkami
pierścionkiem z koralikiem
gdybyś wiedziała moja pani
jak tam pachnie trawa
lepiej by było dla pana chęci zasznurować
a tak w niedozwolony jawnie kochać sposób
i bez róż

*a jak będę zakochana
przyślę panu list i klucz*

ładnie nam w poezji
każdym zbliżeniem stwarzasz mnie na nowo
wprawiam cię w rytm życia i miłości
ale oboje wiemy
że nie o to chodzi w tym śnie
ślizga się po mnie twój głos
dotykam cię duszą
a potem niepotrzebniejemy dla siebie
samotność oswajana przekleństwem
otwiera nam oczy
jeszcze wierzymy w obietnice
na zawsze odwleczone w czasie
wieczorem zasypiamy w milczeniu
tocząc do przebudzenia
osobne sny

już byłam już byłam kochanką
w widmowym blasku świec
w zapachu wina dymu i cmentarza
gwałcił mnie
słówkami czarownymi
gwałcił mnie
na przemian drwiną i obietnicą
i zasiał we mnie swój chichot
i zasiał we mnie swój śmiech
i przeklął mnie
obcięty warkocz mojej niewinności
przygniotło srebrne kolano księżycy

pacierz mój zmyliłeś myślą niedobłą
nie zastanawiałam się co potem
choć już wtedy mówili mi
ile za to trzeba będzie zapłacić
ale o tym nie myśli się przedtem
jaskrawość się stała niczym kilka plam zamglonych
gdy zanurzyłeś się w jej mokrym połysku
w tej chwili już wiedziała
kto będzie następny
nad ranem wyluskiwaliśmy ze snu nasze ciała
jak mogłam szybko tak zapomnieć
barwę twego głosu kroki
doprawdy nie wiem
a jednak silniejsza jestem
niż wtedy

Wiersz na niekochanie

* * *

to dla ciebie czystą włożyłam koszulę
a moje włosy czerwone jak ogień
a oczy jak węgle płonące
w szarości zimowego poranka przybiegłam
orzechów ci przyniosłam
no i czemu jeszcze śpisz głupi
no i czemu mnie jeszcze nie kochasz
przecież już czas
przecież wiesz
nawet miłość prostytutki
ma w sobie tęsknotę czystości

czekałam
szpilki wyjmowałam z włosów
zwilżałam usta
a on się nie spieszył
paliłam papierosa
nagość była smutna
wiatr był bezwstydnym
a on się nie spieszył
nie powinnam tego robić myślałam
poprawiając stanik
tamten rytm powtórzeń wystarczy za miłość
tamten rytm powtórzeń wystarczy za wszystko

* * *

to ciało było świadkiem niejednej miłości
obiecywali cyprysowe gaje lekkie tańce
wieczną noc na ziemi
zdobywali ogrody i świątynie
które łatwo obietnicą się zdobywa
bolało bolało ale nie za bardzo
jak nie za bardzo boli serce
na wspomnienie pierwszego wyrzucenia
to ciało wydawało ci się krajobrazem łagodności
i rozsądku
teraz
między jednym westchnieniem a drugim
możesz podziwiać jego nieprzyzwoitość

Wiersz ostatni

a powiedziałam to się więcej nie powtórzy
więcej się nie zdarzy
a czystość w pośpiechu zgubiłam po drodze
już nie znajdę nigdzie
Bóg mi wybaczy a jakże nie wiem
tylko czy ja sama sobie
co mnie jeszcze boli pytasz
brzuch

Tylko kobieta

mówili jesteś tylko kobietą
dlatego musisz się powtarzać
musisz być uległa i nierozsądna
a ciało twoje piękne i powabne
a ciało twoje przyjazne

mówili twoja śmierć
głupsza będzie niż śmierć gumowej żyrafy
bo ciebie nie ocali krzyk przerażenia
nie ocali cię rozpacz ani płacz

i wkładali płamy uczuć urojonych w moje serce
i czułam jak teatr wchodzi we mnie
i czułam jak teatr wchodzi we mnie

i nawet polubiłam role kochanek i szlachetnych
dziewic

bieliłam prześcieradła
prześlągnięte zapachem winy i upodlenia

wiem że to bezwstydne ale trudno
przecież jestem tylko kobietą
i muszę siebie powtarzać

Zagrać kobiecość

wszystko już mam mój kochany
wszystko już mam

więc kiedy wrócisz z dalekiego kraju
a wrócisz wrócisz na pewno
więc kiedy wrócisz z dalekiego kraju
spinkę do włosów mi przywieź

przywieź taką
żeby mi jej inne zazdrościły
żeby mi się w niej choć jeden jeszcze raz udało
zagrać kobiecość

Wierszyk o całowaniu

choćbyś nawet nie chciał kochany
będę cię kochany całować
od całowania jasny będziesz i rumiany
całowaniem cię spiję jak Lota

i nie uciekniesz ode mnie kochany
i więcej chciał będziesz i więcej

a potem mnie weźmiesz kochany
i bez guzika
przy sukience

* * *

kobieta jest piękna
ubrana
w surowe obyczaje staroświeckie tęsknoty

piękniejsza kiedy otwiera ci łąkowe bramy
krajobrazy odsłania co długo czekały
na kolor dotknięcia

najpiękniejsza jest naga gdy mało pamięta
jakie znaczenie ma miłość
w pożyczonym pokoju
jaki kształt ma jej wina
ważne że się stało

ważne że krew tańczy
że krwią kwitną wiśnie

piękno jest prawdziwe wtedy gdy sprawdzone
kobieta najlepsza kiedy nierozsądna
miłość gdy się kończy
jak każda wątpliwość

Lewiatan

nocą nawiedził mnie lewiatan
wiedział gdzie znaleźć mnie i kiedy
to on mnie dotknął po raz pierwszy
ogniem

w gorączce w dreszczach
pił moją niewinność
pił moją dojrzałość
pił jak alkohol

słowa drżały
a on krzychał szalony chwilą
krzychał szalony nagością
szalony zmęczeniem
a ja się śmiałam

z pragnień nie do spełnienia
z łagodnego światła
z dawnych oceanów wzruszeń i czułości

nie wołaj mnie po nocach nie szukaj
to on mnie dotknął po raz pierwszy
dotknął ogniem

Tarantella

marzymy o świętości
ale to grzech ma w sobie coś z cudownej magii
pierwsze olśnienie zawstydzenie pierwsze
ostatnie

potem już co noc własną nagość oglądamy
w jego oczach

stygna dawne marzenia ulepione z wyobrażeń
krew jest gorąca
coraz bardziej gorąca

pragnienie jest po to by je gasić winem
usta by śpiewały pieśń lubieżną
powieki by je zamknął sen makowy

już nie marzymy o świętości
i czasu naszej niewinności nie chcemy powtarzać

już tylko przyjemności pragniemy
przyjemności ponownego jej tracenia

Pocałunek śmierci

czujesz kochany czujesz zapach czarnych róż
widzisz obietnicami nadziewane spojrzenia gwiazd
dalekich

już coraz bliżej są
już coraz bliżej

zaraz nas wszystkie światy jedną miłością połączą
zaraz nam czarne anioły melodię do tańca zagrają
i ciemność łagodnie tak ciała oplączę
że wszystko stanie się jasne

a my się spijemy kochany
żeby nie czuć tragicznie się spijemy

to będzie nasze wniebowstąpienie
to będzie nasze wpiekłozstąpienie

w tym ostatnim akcie przed rozstaniem
zabrzmi jak pieśń przyjemność umierania

Flirt młodzieńca z panną

kluczem drewnianym do tajemnic mistycznych
diabeł piekło przede mną otworzył

i powiedział mi diabeł podziwiał
i poszły za nim oczy moje

w żyły mi ognia nalał
pod stopami mi gwiazdy zapalił

w purpurze marzeń zachłanny i cierpliwy
czary mi swoje pokazał

i szeptał mi diabeł podziwiał
i szły za nim moje włosy

owoce bluźnierczej ciekawości dla mnie zrywał
prowadził mnie w grzechu niepowroty

kluczem drewnianym do mistycznych tajemnic
piekło za nami zamknął

a kiedy spełniał ofiarę
długo wyczekiwanego zaspokojenia
zamilkł pobożnie
jak nietoperz zaskoczony przez słońce

Bażanty

miły czas zapomnieć
czas przeszłość zasznurować
oto z kart wyszedł dla mnie nowy zalotnik

odtąd przed nim groszkową sukienkę
jemu niewinność pierwszego dotknięcia
jemu biel dziewiczą jemu zapach
wystruganego ze zmęczenia snu
ty idź ty idź

niepewność aż do śmierci innym ślubuj rzęsom

Wiersz z dedykacją

za wiązanekę mandragory cię kupiłam
więc kochaj mnie
kochaj raz ostatni

zanim się wszystko nieprawdą okaże
pozostanie złudzenie dotyku
przy łóżku porzucone sobotnie pończochy

pośpiesz się bo godzina już późna
a chcę jeszcze uniesienie znaleźć takie
żeby zapomnieć jakie było pierwsze

weź mnie raz ostatni na nietrwałość chwili
zanim bez sensu umrzemy kochany

zanim bez sensu umrzemy
gdzieś w Polsce

Scena miłosna

raju mój
oto wieczór obnażeń i wieczór uniesień
wieczór spełniania się marzeń przedsennych
duszę diabłu sprzedałam więc mnie masz
więc mnie weź no bierz
i całuj
niżej
jeszcze niżej
gdzie granica ostateczna niewiedzeń
kolana drżące od bezwstydu
niżej
jeszcze niżej mnie całuj
całuj aż do rozwiązłości snu
raju mój
oto wieczór zdumień i wieczór wyrzeczeń
w ten wieczór upij mnie
upij mnie a potem mnie zabij

* * *

z lotu nietoperza wywróżyłam
będziesz mój
twoje kolana twoje ręce całe twoje życie
będzie moje
opuścisz dla mnie swojego Boga
drzewem wyrośniesz wysokim
zakwitniesz zapachniesz
zapagniesz
rozzucisz mi płatki pod stopami
jeszcze białe od niewinności
czerwone będą od miłosnych igraszek
a potem cię zaboli
i odtąd już zawsze tak będzie bolało
a najbardziej w ciemności
i przy śniadaniu

Rozwodowy podarunek

twoich dwanaście linijek rozdzieliło nasze dusze
ale kara nadejdzie tej nocy
taki ból
od którego nie uciekniesz kochany nie uciekniesz

nie dam ci zasnąć kochany tej nocy
nie dam ci spać

z najbielszej mąki ciasto zagniotę
ocalony z pijackiej libacji dodam puchar wina
aż będziesz miał w sobie zapach strasznych dni
aż mnie ucieszy przerażenie twojej twarzy
aż coś co się zawsze staje i teraz się zdarzy

poczerwieniałe ze wstydu wstanie słońce

Taniec Gniewu

znajdę szczelinę w twojej zbroi
znajdę kochany znajdę

zielona jak szmaragd w zaręczynowym pierścionku
w niedzielną ubrana sukienkę
a na policzkach szkarłatny rumieniec wstydu
a w rudozłotych włosach wstążki granatowe

mną się będziesz jak winem upijał
kiedy oczy zabłyśną zalotnie
i czysta trawa powyżej wzrośnie kolan

kusić cię będę całym światem kochany
kusić cię będę światem

dla mnie to będzie jak taniec
dla ciebie w czasie rozpięte wygasanie
powolne umieranie w miłosnym uniesieniu
pierwszej ostatniej nocy

Chcę być naga

zbliz się do moich przed wszystkimi ukrywanych myśli
rozbiierz z nienagannych błękitów rozsądnych zieleni
chcę być naga

już dość wstydlivych jaskótek niewinności

w ciemności dla nas dobre wybierz miejsce
niech się wydarzy naprawdę co się śniło wcześniej

daj mi uwielbienie i podziw
ale nie miłość
ale nie miłość

chcę być
potępiona pohańbiona bliskością twoją
zniewolona chcę być
naga

* * *

ty nawet nie wiesz
w jakie cię powiodę królestwa
na jakie pierwsze wielkie rzucę zachwycenie

ty nie wiesz jeszcze jakie ci pokażę
długo za długo skrywane święte krajobrazy
gaje od przeuroku dzikie łąki wyobrażeń

tylko nie wyprowadzaj mnie
nie wyprowadzaj mnie z obłądu

a będę kochać tak jak nie kochałam jeszcze
a będę to robić tak jak nie robiłam jeszcze
a będę to robić tak jak nie robiłam nigdy

* * *

tyle zapinek i guzików przy sukience
że palce twoje coraz słabsze
ale ciągle rozpinasz

patrz chłopcze oto początek pocałuj
w usta mnie pocałuj
jakbyśmy byli kochankami

ja cię nauczę
a ty patrz i milcz

musisz wiedzieć że dotykasz rzeczy pięknych
miejsc tajemnych w których zakopano skarby

nie czas na zadawanie pytań
bierz chłopcze w posiadanie moje małe królestwo

a dzień był świąteczny kiedy zerwał pierwsze jabłko
sady rozkosznie szumiały

tak zapewne wkracza się
w tajemnicę pierwszego doświadczenia

Brakujący wiersz

przychodzimy z kraju herbaty i tajemnic
przynosimy zuchwałą ciekawością kwitnące spojrzenia

a oczy nasze jak latarnie ogromne i bezsenne
a ciała rozszalałe bezwstydem zmysłowym i natrętnym

w każdej z nas możecie znaleźć
możecie dostać w każdej z nas kobietę

ale wy nie macie pieniędzy kochani
jaka szkoda że nie macie pieniędzy

więc wracamy do krainy herbaty i tajemnic
zabieramy ciekawość zawiedzioną wędnące spojrzenia

takie patrzenie zagadkowe zawsze mają kobiety
kiedy przestają kochać

Kobieta nie kocha nigdy

kobieta nie kocha nigdy
kobieta nie kocha nigdy
nawet kiedy patrzy na ciebie uporczywie
rozbiera się
jest
a nagle ofiarowuje ci coraz mniej czasu
i kiedy zamyka drzwi
boisz się
ale nie zdołasz jej zatrzymać
i siebie nie zdołasz ocalić
jest jak przekleństwo piękne i nieskończone
jak ostateczna klęska śmiałka
kobieta nie kocha nigdy
kobieta nie kocha nigdy
kobieta jedynie pozwala się kochać

MAŁE KRÓLESTWO KOBIECEGO SERCA

Zostałem zaproszony. Nie odmawia się takiemu zaproszeniu! Nie odmawia się miłej, utalentowanej dziewczynie – poetce. Nie odmawia się kilku słów, choćby i nie bardzo koniecznych, a już na pewno nie tej, która w ogrodach słowa jest ogrodniczką: czule nagina ledwo rozkwitłe kwiaty, by pszczołom, trzmielom i wszelkiej skrzydlatości było bliżej do matecznika czarów i nektarów.

Wpisuję te kilka zdań do poetyckiego sztambucha Marty Jedliczko, do jej drugiej książki poetyckiej, i myślę sobie, że talent poetycki i kobieca intuicja Marty trafnie wskazały kierunek literackich poszukiwań, zapisanych w tym tak groźnie zatytułowanym zbiorze lirycznych odkryć erotycznych.

Wbrew tytułowi mowa tu ciągle o miłości, choć na pewno na podstawie tego zbioru nie warto zabawiać się w biograficzne śledztwa, na ile autorka wykorzystuje własne intymne doświadczenia. Piszę o tym, bo wiem, że wielu niezbyt wyrafinowanych czytelników poezji ma skłonność do prostego zmieniania wiersza w jawnie prosty dokument, ba – skłonna jest nawet „udowadniać” za pomocą słowa użytego estetycznie rzeczy zgoła nie mające pretensji do służby w krainie piękna.

Mowa jest o młodej, bardzo świeżo odkrytej sferze ludzkiej (kobiecej, dziewczęcej) wrażliwości na bliskość drugiego człowieka, którego dopuszcza się do najgłębszych tajemnic swego ciała, swego serca i intelektu. Wyśłowić to niezwykle, nieprawdopodobne, niezemskie... oto cel:

ślizga się po mnie twój głos
dotykam cię duszą

Nie ma – może prócz doświadczenia wiary – głębszej inspiracji niż miłość do drugiego człowieka; nie tylko inspiracji artystycznej, wszelkiej twórczej reakcji na własne i cudze życie dane nam w całości. Tak daje się człowiek człowiekowi tylko wtedy, gdy kocha.

no i czemu jeszcze śpisz głupi
no i czemu mnie jeszcze nie kochasz

– woła w swej *Pieśni nad Pieśniami* poetka. I temu ja wierzę, nie straszemu tytułowi *Kobieta nie kocha nigdy*. To ta „nie kochająca” przecież nam szepce:

czekałam
szpilki wyjmowałam z włosów
zwilżałam usta
a on się nie spieszył

Na pewno „tamten rytm powtórzeń” nie „wystarczy za wszystko”, na pewno nie każdemu – dobrze o tym wiesz, kokietko, ale mów tak dalej; do twarzy ci w miłosnych kłamstwach i kłamstewkach, tylko nie przejmuj się aż tak bardzo założeniami, tezami, programami i tytułami... I nie traktuj serio niczego, co nie służy prawdzie wiersza, jedynej, jaka naprawdę dostępna jest poecie.

To tyle ode mnie – do ślicznego sztambucha młodej poetki, która postanowiła po swojemu wyśpiewać odwieczną Pieśń. Z całego serca życzę jej – czyli też sobie, jej czytelnikowi – dotarcia tam, gdzie „ani historii zenit jest...”, by uradować swoje serce i ucieszyć serca innych, wierzących w starą prawdę Miłości.

Lublin, grudzień 1997

Józef Fert

Spis treści

Koniec niewinności	5
Irka	6
*** [nie wyczuwam twego dotyku...]	7
Przed uczną	8
*** [a gdy już się przy księżycu rozradujesz...]	9
*** [nocą przyjdź do mnie...]	10
Obiecanka	11
Ciekawość	12
*** [ładnie nam w poezji...]	13
Październik	14
*** [pacierz mój zmyliłeś myślą niedobrą...]	15
Wiersz na niekochanie	16
*** [czekałam...]	17
*** [to ciało było świadkiem niejednej miłości...]	18
Wiersz ostatni	19
Tylko kobieta	20
Zagrać kobiecość	21
Wierszyk o całowaniu	22
*** [kobieta jest piękna...]	23
Lewiatan	24
Tarantella	25
Pocałunek śmierci	26
Flirt młodzieńca z panną	27
Bażanty	28
Wiersz z dedykacją	29

Scena miłosna	30
*** [z lotu nietoperza wywróżyłam...]	31
Rozwodowy podarunek	32
Taniec Gniewu	33
Chcę być naga	34
*** [ty nawet nie wiesz...]	35
*** [tyle zapinek i guzików przy sukience...]	36
Brakujący wiersz	37
Kobieta nie kocha nigdy	38
<i>Józef Fert: Małe królestwo kobiecego serca</i>	39

Vcp

Marta Jedliczko urodziła się w 1974 roku w Lublinie. Jest studentką polonistyki KUL. Wiersze publikowała w czasopismach: „Scriptores Scholarum”, „Ponadto”, „Kultura” oraz w almanachu poezji *A Duch wieje, kędy chce* (1996). W roku 1995 ukazał się jej debiutancki tomik poezji *Kamienie spod języka* nagrodzony w konkursie im. Józefa Czechowicza ogłoszonym przez lubelski oddział Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. *Kobieta nie kocha nigdy* jest drugą książką poetycką autorki.